

Русситѣ прѣзъ това врѣме получиха възможность да се съвзематъ отъ потърпенитѣ поражения на 8-й, 18-й и 19-й юлий и да се ориентиратъ въ ново създадената обстановка. Тѣ взеха, както видѣхме, редъ солидни мѣрки, както за отбраната на Балканската линия, тъй и за противодѣйствиe на възможнитѣ опитвания на турцитѣ да настѣпятъ на руската комуникационна линия отъ изтокъ и западъ,

Прѣзъ Шипченски проходъ, както видѣхме, минаваше най-удобния пѣтъ, който съединяваше Южна и Сѣвѣрна България. По тѣзи причина той бѣше и най-чувствителната точка за турския ударъ. Слѣдователно, рѣшението на Сюлейманъ паша да насочи своитѣ главни дѣйствия въ това направление може да бѣде признато *за напълно сполучливо*. Колкото за „затворенитѣ врата“ чини ни се, че къмъ първитѣ числа на августъ всичкитѣ проходи се прѣдставляваха почти еднакво затворени. Ако Сюлейманъ трѣгнеше прѣзъ Твърдица за Елена, той щеше да срѣщне не помалко съпротивление, тъй като къмъ войскитѣ на генералъ Радецки можаше да се присоедини и 11-та пѣхотна дивизия, която съставляваше дѣсния флангъ на отряда на Цесаревича. Освѣнъ това мѣстносттата между Кортенъ и Търново или Златарица, на протяжении на 3 прѣхода е силно прѣсѣчена и малко плодородна, та една голѣма армия би срѣщнала голѣми затруднения по снабдението си съ продоволственни припаси. За турската армия, която нѣмаше продоволственъ обозъ, това обстоятелство бѣше отъ първостепенна важность.

Но както и да е, турската Балканска армия най-послѣ се появява около Казанлъкъ, и, слѣдъ като сполучи доволно искусно да отвлече вниманието на генералъ Радецки къмъ Елена, насочва удара си на Шипка, съ цѣль да овладѣе прохода. Успѣха на тѣзи операция прѣди всичко зависяше отъ енергията и бързината на изпълнението. Вмѣсто това, Сюлейманъ произважда редъ